

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1236
1808 2017

189 25.08.2017

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea Art. 2, alin. (1), Art. 3 din Legea nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii și a Art. 2, alin. (1) și Art. 5, alin. (3) din ANEXA: CONTRACT DE ASIGURARE SOCIALĂ*, inițiată de doamna senator PNL Hărău Eleonora-Carmen împreună cu un grup de parlamentari PNL (Bp. 189/2017).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul creării cadrului legal pentru exercitarea dreptului la pensie de către persoanele care nu îndeplinesc condițiile legale de pensionare privind stagiul de cotizare, prin achitarea retroactivă a contribuțiilor de asigurări sociale pentru o perioadă de 5 ani în care nu au avut calitatea de asigurat în sistemul public de pensii, începând cu anul 2001 și până în anul 2015.

De asemenea, se propune extinderea perioadei de aplicare a *Legii nr. 186/2016*, după data de 31 decembrie 2017, cât este în prezent.

II. Observații

Conform prevederilor art. 110 din *Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscale este de 5 ani. Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanței fiscale, procedează la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.

Printre creanțele fiscale reglementate de legislația fiscală se numără și contribuția de asigurări sociale datorată bugetului asigurărilor sociale de stat, respectiv sistemului public de pensii.

Reglementarea, în vigoare în prezent, a art. 3 din *Legea nr. 186/2016*, respectă întocmai dispozițiile cu caracter special ale Codului de procedură fiscală în materia prescripției plății contribuției de asigurări sociale și anume: „*perioadele de timp pentru care se poate efectua plata contribuției de asigurări sociale sunt cele care se încadrează în intervalul de timp cuprins între data încheierii contractului de asigurare socială potrivit prezentei legi și ultimii 5 ani anteriori acestei date.*”

În consecință, a reglementa în alt mod, precum cel propus prin inițiativa legislativă în discuție, ar însemna încălcarea legislației fiscale în vigoare.

Se poate constata, de altfel, că și *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2010 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii* a reglementat identic perioada pentru care s-a putut încheia contractul de asigurare socială și, corespunzător, s-a putut plăti contribuția de asigurări sociale.

Pe de altă parte, nici din *Expunerea de motive* și nici din textul propunerii legislative, nu reiese motivul pentru care perioada 2015-2017 este exclusă de la posibilitatea achitării contribuției de asigurări sociale, cu atât mai mult cu cât pe baza reglementărilor actuale ale *Legii nr. 186/2016* sunt multe persoane care au acoperit acest interval de timp prin încheierea unui contract de asigurare socială.

De asemenea, potrivit propunerii legislative, persoanele care au beneficiat de prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2010* nu vor putea încheia contract de asigurare socială în temeiul *Legii nr. 186/2016*, inclusiv cu cele aduse de propunerea legislativă.

În consecință, prevederile inițiativei legislative ar putea institui inegalitate de tratament între persoanele care au încheiat contracte de asigurare socială până la presupusa intrare în vigoare a acestei propuneri legislative și cele care doresc să facă acest lucru după această dată.

Totodată, menționăm că legislația de asigurări sociale, în vigoare până la data de 1 aprilie 2001, cuprindea reglementări potrivit cărora, vechimea în muncă utilă la pensie era definită ca fiind perioada în care persoana a desfășurat o activitate permanentă pe baza unui contract de muncă și pentru care unitatea angajatoare a depus contribuția prevăzută de lege, la fondul de asigurări sociale de stat.

Începând cu 1 aprilie 2001, în sistemul public, stagiul de cotizare se constituie din însumarea perioadelor pentru care s-a datorat contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat de către angajator și angajat.

Stagiul de cotizare este definit ca fiind perioada de timp pentru care s-au datorat contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii, precum și cea pentru care asigurații cu declarație individuală de asigurare sau contract de

asigurare socială au datorat și plătit contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii.

Analizând legislația de-a lungul timpului se poate constata că, pentru ca o persoană să realizeze vechime în muncă/stagiu de cotizare era necesar să desfășoare activități profesionale, iar pentru veniturile încasate să fie achitate contribuțiile de asigurări sociale de stat.

Prin urmare, regula în aceste situații o reprezintă activitatea profesională, excepția fiind asigurarea facultativă în baza unui contract de asigurare, reglementare introdusă pentru prima dată prin *Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale* și menținută și în *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare*.

Referindu-ne la contractul de asigurare, în sistemul public de pensii regula generală este ca asigurarea să opereze pentru viitor, astfel încât, la data la care intervine riscul asigurat acesta să poată fi acoperit prin acordarea pensiei.

Pentru persoanele care au vârsta standard de pensionare, dar nu au realizat stagiul minim necesar acordării pensiei, există deja reglementată posibilitatea asigurării prin contract de asigurare încheiat conform art. 6 alin. (2) din *Legea nr. 263/2010*.

Prin *Legea nr. 186/2016* s-a creat cadrul legal astfel încât, prin derogare de la prevederile *Legii nr. 263/2010* și ale *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, persoanele care nu au calitatea de pensionari să poată efectua plata contribuției de asigurări pentru perioadele de timp în care nu au avut calitatea de asigurat în sistemul public de pensii sau într-un sistem de asigurări sociale neintegrat acestuia, în vederea realizării cel puțin a stagiului minim de cotizare prevăzut de legea cadru pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă.

Realizarea stagiului pentru o perioadă anterioară a fost reglementată de *Legea nr. 186/2016* ca o excepție de la regula generală instituită de *Legea nr. 263/2010*.

Asigurarea în sistemul public de pensii, în condițiile acestei legi, se realizează tot prin încheierea unui contract de asigurare socială cu casa teritorială de pensii competentă.

Diferența dintre cele două contracte de asigurare socială constă în următoarele elemente:

- contractul de asigurare încheiat în baza *Legii nr. 263/2010* are în vedere o perioadă viitoare, de la data încheierii contractului;

- contractul de asigurare încheiat în baza *Legii nr. 186/2016* are în vedere o perioadă anterioară determinată (ultimii 5 ani anteriori datei încheierii contractului de asigurare socială).

Perioadele pentru care se poate efectua plata contribuției de asigurări sociale sunt cele anterioare datei la care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege privind vârsta standard de pensionare.

Legiuitorul a dat astfel posibilitatea realizării stagiilor de cotizare prevăzute de *Legea nr. 263/2010*, pentru obținerea unei categorii de pensie în cazul persoanelor, care din motive independente de voința lor, nu au putut contribui la sistemul public.

Analizând legislația expusă, se poate constata că *Legea nr. 186/2016* introduce o excepție de la cadrul legal general aplicabil tuturor cetățenilor care au obligația asigurării la sistemul public de pensii, excepție determinată inclusiv de condițiile impuse de legiuitor, respectiv:

- aplicabilitatea legii într-un interval de timp limitat;
- condițiile impuse persoanei care optează pentru această formă de asigurare;
- perioada pentru care se reglementează asigurarea facultativă.

Luând în considerare perioada scurtă de timp prevăzută de legislația în vigoare pentru plata retroactivă a contribuțiilor de asigurări sociale care nu a dat posibilitatea tuturor categoriilor de solicitanți de a plăti contribuțiile sociale pe o perioadă anterioară și ținând cont de existența a numeroase solicitări din partea unor cetățeni români din țară și străinătate privind asigurarea la sistemul public de pensii a fost adoptată *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2017 pentru modificarea Legii nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii*, cu aplicabilitate limitată în timp, efectele sale producându-se până la data de 31 decembrie 2017.

Precizăm că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea determina pe termen lung majorarea cheltuielilor bugetului asigurărilor sociale de stat prin majorarea numărului de pensionari care își pot dobândi dreptul la pensie prin plata retroactivă a contribuțiilor de asigurări sociale pentru perioadele de timp în care nu au avut calitatea de asigurat.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerațiile menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Mihai TUDOSE

Domnului senator Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU

Președintele Senatului